

Posudek rigorosní práce

Mgr. Kateřiny Andělové

na téma

„Detenční řízení“

Autorka předkládá práci na dané téma v celkovém rozsahu 134 stran (včetně přílohy, seznamu literatury, shrnutí, abstraktu a úvodu i závěru - samotná stať má pak cca 105 stran), čímž z hlediska formálního naplnila požadavky kladené na práce tohoto druhu.

Práce je co do systematiky členěna do 4 stěžejních částí (vedle úvodu a závěru), v nichž se autorka zabývá jak obecnými, tak zvláštními otázkami. Po stručných úvodních pasážích (historie, povaha řízení) se autorka zabývá jednotlivými dílčími otázkami, přičemž svou pozornost správně věnuje i problematice hmotněprávní (kde vychází rovněž z ústavněprávních základů daného druhu řízení, příp. z mezinárodněprávních aspektů dané problematiky) v části 4., po níž následuje samotná problematika procesní. Je nutno ocenit, že autorka si všímá již i nové úpravy platného občanského zákoníku z roku 2012, s ohledem na běh času nemohla bohužel obdobně aktuálně navázat v rámci navrhované nové podoby dané agendy v širším pojetí připravované procesní legislativy. V rámci části 5. své práce se autorka věnuje obecným aspektům řízení, postavení státního zastupitelství v řízení, jednotlivým krokům v řízení z hlediska klasického dělení na dvě fáze, zabývá se rovněž problematikou nákladů tohoto řízení.

Zvolené téma je aktuální, nová hmotněprávní úprava ovšem nastoluje zcela novou situaci, kde současný stav *de lege lata* neobstojí. Je proto složité hodnotit závěry práce, neboť jejich význam je v dnešní době efemérní. Z hlediska systematiky i zařazení příloh v daném

pojetí i rozsahu nemám vůči práci zásadních námitek, v daném čase jde o práci řešící aktuální a významné téma.

Autorka zvolila téma specifické, praktické a umožňující aplikovat poznatky z aplikační praxe, o což usiluje a což se jí v zásadě daří. Autorka usiluje o podání komplexního obrazu zpracovaného tématu, zabývá se jak obecnými teoretickými otázkami, konfrontuje aplikační praxi s těmito obecnými pravidly, ale zabývá se i určitými specifickými problémy, které teprve na svou odezvu v rovině teoretické i aplikační teprve čekají. Svou pozornost rozvrhla rovněž na problematiku hmotněprávní, což lze jen kvitovat.

Přístup autorky je metodický a pečlivý, což se projevuje i v členění práce, kdy se zabývá velmi detailně i problematikou hmotněprávní, samostatné pojednání obojího je otázkou zvolené metody, kterou lze akceptovat.

Autorka prokazuje, že pracuje s relevantními prameny komplexně, postihuje jak odbornou literaturu, tak judikaturu, snaží se i o širší pohled, zachycuje zásadní změnu hmotného práva.

Závěrem hodnotím práci pozitivně jako způsobilou k ústní obhajobě, při níž doporučuji soustředit se jednak na zhodnocení postavení zkoumané osoby de lege lata (ještě), a to včetně problematiky zastoupení, avšak především de lege ferenda, dále na dopady nové hmotněprávní úpravy šířeji s vědomím znalosti návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

V Praze dne 7. března 2013